

Min älskade Maka,
vår käre Far och Morfar

Axel Wester

* 22/3 1878

har i dag stilla insomnat.
Innerligt sörjd och saknad
av oss, syskon, övrig släkt
och många vänner.

Vingåker den 18 februari
1959.

SIGNE

Karin och Karl
Johnny

Ett hjärta av godhet har
slutat att slå,
Den eviga vilan har kommit
Oändlig är saknaden, bitter
och svår,
Dock finnes en tröst: Du
sover i ro.

Jordfästningen äger rum
i Västra Vingåkers grav-
kapell lördagen den 28 febr.
kl. 14.30.

De som önska följa den
bortgångne till graven sam-
las vid gravkapellet.

Efter jordfästningen kaf-
fe å Vingåkers Hotell.
Meddelas endast på detta sätt.

— I Västra Vingåkers gravka-
pell jordfästes på lördagen förra
brevbäraren **Axel Wester**, Ving-
åker. Från läktaren spelade två
representanter för spelmansför-
bundet i länet, Ernfrid Anders
son och Nils Lindvall, på violin
En spelmans jordafärd. Likaså
framförde de ett musikstycke ef-
ter jordfästningen. Unisontsjöngs
ps. 89:3 och 95:5. Officianten, kon-
traktsprosten Yngve Ekström
höll griftetalet med utgång från
I Kor. 15: 42, 43 och 57. I den
rika blomstergården märktes en
krans från spelmansförbundet,
nedlagd genom grosshandlare Al-
var Rosén, som också höll tal
vid graven. Vidare en krans från
Vingåkers spelmanslag genom ur-
makare Einar Carlsson och en
från kamrater vid posten i Ving-
åker, nedlagd av postiljon Gus-
taf Rosenqvist. Som en sista häls-
ning sänktes spelmansfanan över
griften.

AXEL WESTER IN MEMORIAM

Axel Wester, nestorn bland
Vingåkersspelmännen, har fått
sluta sina dagar efter sin svåra
sjukdom. Med honom gick en
märklig traditionsbärare ur tiden.
Han spelade på sitt säregna sätt
låtar och melodier, som var gamla
redan under hans ungdom. En
märklig låt var »Blinde excellen-
sens polska», som dansades på
Säfstaholm för över 100 år sedan
på midsommarfesterna. Den blind-
de greve Bonde tyckte om att roa
sina konstnärsvänner genom mid-
sommardanser. Då dansades bl. a.
ovannämnda polska som en hyll-
ning åt värden. Det fanns nämligen
också en text till melodien,
som lät på följande sätt: »Låt
oss dansa, låt oss lustiga vara,
glada som Ers Excellens.» Denna
låt spelade Wester gärna och ofta
på spelmansstämmorna.

En annan märklig låt, som Axel
Wester spelade, var »Tyska
klocko», och det gjorde han på ett
sätt, som ingen sörmländsk spel-
man kunde göra efter. I det fallet
var han en direkt efterföljare till
August Widmark. Han spelade lå-
ten med omväxlande pizzicato
med vänster hand och knack-

ningar med froschen av stråken
på fiolocket. Liksom Vingåkers
Widmark var det bara vid särskil-
da tillfällen han lät höra sig i den
låten, och det var något säreget.
Jag har aldrig hört någon spel-
man, som kunde spela den låten
så, som Axel Wester gjorde det i
sin krafts dagar.

Den 22 mars förra året var
Spelmansförbundet och uppvakta-
de sin avhållne 80-åriga medlem.
Han var då tämligen pigg och
stälde i utsikt ett besök på stäm-
man i Julita och Viala. Men han
kom aldrig dit. Vi gläder oss dock
inom Spelmansförbundet över alla
de gånger han glatt publiken på
våra spelmansstämmor med sina
säregna melodier, vilka vi tecknat
upp och ska försöka spela i fram-
tiden. Genom dessa kommer min-
net av den skicklige spelmannen
Axel Wester att leva.

Gustaf Wetter.